

Sygn. akt V GC 74/14 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lipca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marianna Grzyb

Protokolant: st. sekr. sądowy Monika Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 01 lipca 2014 roku w Ostrołęce

na rozprawie sprawy z powództwa

T. A. (1) (nr PESEL (...))

przeciwko

(...) S.A. w Ł. (nr KRS (...))

o zapłatę 900,00 zł

orzeka:

1. powództwo oddala;
2. tytułem zwrotu kosztów procesu zasądza od powoda T. A. (1) na rzecz pozwanej (...) S.A. w Ł. kwotę 197,00 zł.

SSR Marianna Grzyb

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 26 lutego 2014 r. powód T. A. (1) wniósł o zasądzenie na jego rzecz od (...) S.A. z siedzibą w Ł., kwoty 900,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19 października 2013 r. do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie pozwu T. A. wskazał, iż na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 21 listopada 2013 r. nabył od B. W. (1) przysługującą mu wobec pozwanej wymagalną wierzytelność objętą żądaniem pozwu z tytułu zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. Powód wskazał, iż w wyniku zdarzenia drogowego mającego miejsce w dniu 13 września 2014 r. w miejscowości U. gm. M., uszkodzeniu uległ samochód B. W. marki S. o nr rej. (...). Sprawca kolizji posiadał polisę OC u pozwanej. Powód wskazał, iż pozwana bezzasadnie odmówiła poszkodowanemu zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego w ramach odszkodowania.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania sądowego. Podniosła, iż powód nie wykazał, iż roszczenie objęte żądaniem pozwu jest uzasadnione. Ubezpieczyciel zakwestionował celowość wynajmu auta zastępczego przez poszkodowanego, okres wynajmu, a także jego koszt. Wskazał, iż z przedstawionych przez powoda dowodów nie wynika, czy poszkodowany w ogóle korzystał z auta zastępczego, a jeżeli tak to w jakim zakresie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 września 2013 r. w miejscowości U. gm. M. doszło do kolizji drogowej w wyniku, której samochód B. W. (1) marki S. o nr rej. (...) uległ uszkodzeniu. Wyłącznym sprawcą zdarzenia była E. O. kierująca samochodem marki F. o nr rej. (...), posiadająca polisę OC w (...) S.A. z siedzibą w Ł..

(**dowód:** okoliczności bezsporne, potwierdzone w dokumentacji akt szkody załączonych do akt sprawy: polisa OC sprawcy – k. 29, oświadczenie dotyczące kolizji drogowej – k. 34)

Ubezpieczyciel uznał swoją odpowiedzialność za skutki ww. zdarzenia szkodzącego, ustalając wysokość należnego B. W. (1) odszkodowania w kwocie 3.900,00 zł.

(**dowód:** zeznania B. W. – k. 52, potwierdzenie wykonania przelewu – k. 8, z akt szkody załączonych do akt sprawy: wyliczenie szkody – k. 70)

W dniu 19 września 2013 r. B. W. (1) wynajął od A. G. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) samochód zastępczy marki R. (...). Pojazd zwrócono w dniu 28 września 2013 r. Z zapisu na dokumencie zwrotu samochodu wynika, iż poszkodowany przez okres 9 dni pokonał 446 km. Całkowity koszt wynajmu wyniósł 900,00 zł.

(**dowód:** umowa najmu samochodu z dnia 19 września 2013 r. – k. 9, dokument potwierdzający zwrot pojazdu – k. 10, Faktura VAT Nr (...) – k. 12, zeznania A. G. – k. 51)

B. W. (1) wykorzystywał auto zastępcze, by dojechać na wizytę do lekarza rodzinnego, na zakupy do sklepu, czy do kościoła. Tylko raz pojechał w dłuższą trasę – niespełna 20 km - by zamówić ziemniaki.

(**dowód:** zeznania B. W. – k. 52, pisemne oświadczenie poszkodowanego – k. 11)

Decyzją z dnia 15 października 2013 r. (...) S.A. z siedzibą w Ł. odmówiła wypłaty odszkodowania B. W. w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Zdaniem ubezpieczyciela poszkodowany nie wykazał, iż wynajem auta był w jego sytuacji zasadny i celowy.

(**dowód:** decyzja z dnia 15 października 2013 r. – k. 13)

W dniu 21 listopada 2013 r. powód T. A. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Kancelaria (...) w O., nabył od B. W. (1) przysługującą mu, wymagalną wierzytelność w wysokości 900,00 zł tytułem zwrotu kosztów wynajmu auta zastępczego. Poszkodowany zawiadomił ubezpieczyciela o cesji wierzytelności.

(**dowód:** umowa przeniesienia praw do wierzytelności z dnia 21 listopada 2013 r. – k. 6, zawiadomienie z dnia 21 listopada 2013 r. – k. 16)

W dniu 10 stycznia 2014 r. powód wezwał Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w Ł. do zapłaty kwoty 900,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi. Wezwanie pozostawiono bez odpowiedzi.

(**dowód:** wezwanie do zapłaty z dnia 10 stycznia 2014 r. – k. 15, potwierdzenie nadania pisma – k. 14)

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie nie podlegały sporom okoliczności zdarzenia drogowego z dnia 13 września 2013 r. Pozwany ubezpieczyciel nie kwestionował, co do zasady odpowiedzialności za szkody jakie poniósł B. W. (1) w związku z owym zdarzeniem.

Spór w przedmiotowej sprawie sprowadzał się jedynie do ustalenia zasadności i celowości przyznania powodowi, w ramach nabytej od poszkodowanego wierzytelności, zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego, z którego korzystał B. W..

Zasady odpowiedzialności odszkodowawczej ubezpieczyciela określają przepisy kodeksu cywilnego oraz ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Art. 822. § 1 k.c. wskazuje, iż przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, co do zasady odpowiada tej konstrukcji.

Podkreślenia wymaga, iż stosownie do treści art. 361 § 1 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Regulacja ta ogranicza odpowiedzialność odszkodowawczą, stosownie do istniejącego w okolicznościach danej sprawy związku przyczynowo - skutkowego, pomiędzy zdarzeniem szkodzącym a szkodą. Wszelkie roszczenia wykraczające ponad tę zależność, nie znajdują prawnego uzasadnienia, a w konsekwencji nie wchodzą w zakres odpowiedzialności odszkodowawczej zobowiązanego.

Warto zauważyć, że do odszkodowania ubezpieczeniowego przy ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej znajduje zastosowanie zasada pełnego odszkodowania. Oznacza to obowiązek ubezpieczyciela do zaspokojenia w ramach odszkodowania także uzasadnionych kosztów jakie powstały w związku ze szkodą (por. uchwała SN z 18 maja 2004 r., III CZP 24/04, LEX nr 106617).

Przenosząc powyższe rozważania na płaszczyznę stanu faktycznego niniejszej sprawy, uznać trzeba, iż roszczenie powoda jest nieuzasadnione.

W niniejszej sprawie roszczenie powoda związane było z wypadkiem ubezpieczeniowym i odpowiedzialnością ubezpieczyciela z tytułu posiadanej przez sprawcę zdarzenia polisy OC w (...) S.A. z siedzibą w Ł.. Należy wskazać, iż roszczenia wobec ubezpieczyciela przysługujące poszkodowanemu zostały w drodze cesji przelane na rzecz powoda – T. A. (1).

Podkreślenia wymaga, iż sam fakt zaistnienia szkody, do pokrycia której zobowiązany jest ubezpieczyciel nie uzasadnia jego odpowiedzialności za wszystkie generowane przez poszkodowanego koszty. W tym miejscu należy zwrócić uwagę, na stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r. (III CZP 5/11, LEX nr 1011468) zgodnie, z którym odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej.

Podzielając powołane poglądy SN wskazać należy, iż zasadność przyznania uprawnionemu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego w ramach odszkodowania zależy od indywidualnych okoliczności danej sprawy oraz potrzeby indywidualizacji samego odszkodowania. Kryteria te decydują nie tylko o samej zasadności refundacji kosztów najmu pojazdu zastępczego, ale także o ich wysokości (por. R. Trzaskowski, Koszty najmu pojazdu zastępczego jako szkoda, Pal. Nr 7 – 8/2012, s. 128).

Wobec powyższego wskazać należy, iż bezcelowe jest nadmierne rozszerzanie odpowiedzialności ubezpieczyciela, jeżeli w danym przypadku wynajem pojazdu jest obiektywnie zbędny. Co więcej, to na poszkodowanym (a w tym wypadku na powodzie) zgodnie z art. 6 k.c., spoczywa ciężar udowodnienia nie tylko samych przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej ubezpieczyciela, ale także celowości poniesienia kosztów auta zastępczego, faktycznego ich poniesienia oraz ekonomicznej zasadności poniesionych kosztów.

Powód w niniejszej sprawie nie wykazał, by wynajem auta zastępczego przez B. W. był uzasadniony. Z zeznań B. W. wynika, iż wykorzystywał on auto zastępcze jedynie do sporadycznych wyjazdów do lekarza rodzinnego, po

zakupy, czy do kościoła. Wszystkie miejsca, do których się udawał znajdowały się w M. tj. niewielkim miasteczku, w którym zamieszkiwał poszkodowany i odległości do pokonania były niewielkie. Jedynie raz wyruszył on poza miasto, pokonując niespełna 20 km w celu zamówienia ziemniaków.

Sąd uwzględnił zeznania świadka B. W. (1) w tym zakresie, uznając je za wiarygodne.

W ocenie Sadu nie ma wątpliwości, iż samochód nie był użytkowany przez poszkodowanego w sposób uzasadniający żądanie zwrotu kosztów jego najmu. Co więcej, biorąc pod uwagę zasady doświadczenia życiowego, Sąd uznał za niewiarygodne, by poszkodowany pokonał w ciągu 9 dni wynajmu - używając auta jedynie sporadycznie - aż 446 km.

W sytuacji poszkodowanego wynajem auta nie był ekonomicznie celowościowo uzasadniony. Wprawdzie poszkodowany zeznał, iż nie miał możliwości by skorzystać z pomocy kogoś z rodziny w dotarciu do lekarza lub kościoła, jednak okoliczność ta uzasadnia jedynie skorzystanie z taksówki, a nie z auta zastępczego. Incydentalna potrzeba korzystania z samochodu, zostałaaby w pełni zaspokojona, gdyby poszkodowany korzystał z usług taksówek, których postój znajduje się w miejscu jego zamieszkania. Zwrot kosztów tych przewozów, byłyby w ocenie Sądu uzasadnione i celowe.

Wynajem auta zastępczego nie znajduje w niniejszym stanie faktycznym żadnego ekonomicznego uzasadnienia. Poszkodowany wygenerował w ciągu 9 dni najmu samochodu zastępczego znaczne i niepotrzebne koszty, których zwrot przez ubezpieczyciela nie jest zasadny.

Mając na uwadze dokonane ustalenia, Sąd oddalił powództwo T. A. (1) jako nieuzasadnione.

Stosownie do orzeczenia merytorycznego o kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., albowiem pozwana wygrała sprawę. Jedną z podstawowych zasad rozstrzygnięcia o kosztach postępowania, czyli zasadę odpowiedzialności za wynik procesu zgodnie, z którą strona przegrywająca (merytorycznie albo formalnie i niezależnie od tego czy ponosi winę prowadzeniu procesu) zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi poniesione przez niego koszty, wskazuje art. 98 k.p.c. (por. uchwała składu siedmiu sędziów SN – zasada prawna z dnia 23 czerwca 1951 r., C 67/51, LEX nr 160313; orzeczenie SN z 27 sierpnia 1962 r., II CZ 103/62, LEX nr 106006).

Wobec powyższego, Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanej koszty zastępstwa procesowego na podstawie § 6 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, uwzględniając wysokość poniesionej opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.

Z powyższych przyczyn orzeczono jak w wyroku.

SSR Marianna Grzyb